

[Jensen (Broby).]

havde i 1911, og jeg tror, at dette vil blive hilst med Glæde blandt de mange, som bruger Vekselen som Omsætningsmiddel. Særlig vil jeg tro, at Handelen vil være glad for denne Nedsættelse, thi Handelsstanden er jo den, som skal bruge de fleste Omsætningsmidler og derfor ogsaa bruger Vekselen mest. Jeg ved da ogsaa, at der fra Grosserer-Societetets Side er gjort Henstillinger til Finansministeriet om en saadan Lettelse.

De foreslaaede Lettelser vil i alt beløbe sig til ca. 1 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt Vedtagelse.

Fisker: Det foreliggende Lovforslag berører, som den ærede Venstreordfører (Jensen [Broby]) ogsaa omtalte, to Love, Loven om Afgift ved Tinglysning og Loven om Stempelafgift. Begge disse Love er fra 1922, men medens Stempelloven er uforandret siden da, er der jo i Fjor Foraar gennemført en Ændring af Loven om Afgift ved Tinglysning, saa det er ret hurtigt, at man nu igen forsøger at ændre denne Lov. Jeg vil minde om, at den Ændring af Afgiften ved Tinglysning, som blev gennemført, var nødvendiggjort ved den i Forvejen vedtagne Lov om Tinglysning, og at den daværende Minister, da han forelagde sit Forslag om Ændring af Afgifterne, meget stærkt understregede, at man ikke ved denne Ændring tilsigtede at tilføre Statskassen nye Indtægter, men at man, samtidig med at Loven rent formelt bragtes i Overensstemmelse med Loven om Tinglysning, tillige søgte at forenkle Afgiftsberegningerne. Paa visse Punkter betød de vedtagne Ændringer Lempelser og paa andre mindre Forhøjelser. Det var altsaa som nævnt Forudsætningen, at Indtægten ved Loven væsentlig skulde blive den samme som hidtil, og for at gøre Beregningen lettere sloges en Del Smaaafgifter sammen til et fast Gebyr og et Mindstegebyr paa 5 Kr. — det Beløb, der altsaa nu foreslaas nedsat til 2 Kr. Jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at det er ønskeligt, at Mindstegebyret holdes nede paa det lavest mulige Beløb; de Folk, der maa erlægge denne særlige Skat, er i saare mange Tilfælde saa haardt engagerede, at der kan være al mulig Grund til at tage Hensyn dertil ved Gebyrets Beregning. Dette gælder, som den ærede Ordfører for Venstre ogsaa gjorde opmærksom paa, ikke mindst i Tider som disse, hvor Tinglysning og Afløsning m. v. meget hyppigt finder Sted. Naar det faste Gebyr og Mindstegebyret

ved Lovens Revision i Fjor ikke sattes lavere, skyldes det som sagt ikke manglende Forstaaelse af disse Vanskeligheder, den daværende Minister og for øvrigt ogsaa mit Parti var klare over, at Afgiften kunde synes noget høj, men man ventede at blive i Stand til hurtigt at stille Forslag om en Nedgang i Beløbets Størrelse. Det glæder os derfor, at Ministeren nu har ment at kunne stille et saadant Forslag, som vi gerne vil hjælpe ham til at gennemføre. Jeg ser med Tilfredshed, at der ved Ændring af Afgiftslovens § 17 skaffes de smaa Laanere en særlig Begunstigelse ved Reduktion af Gebyret saavel for Lysning første Gang som for senere Ændringer i Pantet og for Afløsning. Lovforslaget sonderer i § 17, 1ste Stykke, mellem Lysning, der som hidtil med visse Undtagelser honoreres med 5 Kr., og Afløsning, der betales med mindst 2 Kr. Hidtil har den samme Takst jo været gældende. Selv om Arbejdet ved Afgiftsberegningen ved denne Bestemmelse vil blive forøget, ved at der fremtidig bliver 2 Takster i Stedet for een, skal jeg ingen Indsigelser gøre derimod.

De foreslaaede Ændringer i Stempelloven er for de 11 Paragraffers Vedkommende, som Ministeren oplyste i Gaar i sin Fremsættelsestale, rent formelle Ændringer, som er nødvendiggjort ved andre siden 1922 vedtagne Love. Derimod gives der Stempelovens § 55 en helt ny Form, som til en vis Grad er nødvendiggjort ved den i 1925 vedtagne Lov om Ægtefællers Formueforhold, men det forekommer mig ikke umiddelbart indlysende, at det samtidig skulde være nødvendigt at forhøje det faste Ægtepagtsstempel til det dobbelte, nemlig fra 2 til 4 Kr. Jeg kunde have ønsket, at den højtærede Finansminister havde om ikke just foreslaaet en Nedsættelse, saa dog undgaaet en Forhøjelse af dette Stempelbeløb. Selv om Ministeren mener, at denne Forhøjelse ikke kan blive byrdefuld, og at der ved Henvisning til Stempelovens § 109 maaske kan tilvejebringes en vis formel Berettigelse til denne Forhøjelse, er det alligevel en Kendsgerning, at den hidtil gældende Afgift for Ægtepagter her foreslaas forhøjet med 100 pCt. Ændringerne til § 64, hvorved der bl. a. gives Ministeren Bemyndigelse til at fratagde Kravet om forhøjet Afgiftsberegning, ogsaa hvor Overdragelse af fast Ejendom finder Sted til en Byggeförening, som arbejder for at sikre sine Medlemmer eget Hus, kan vi tiltræde. Hvad Forslaget om Nedsættelser af Vekselstempelet angaar, anser vi en Nedsættelse for de smaa Vekslers Vedkommende for i høj Grad